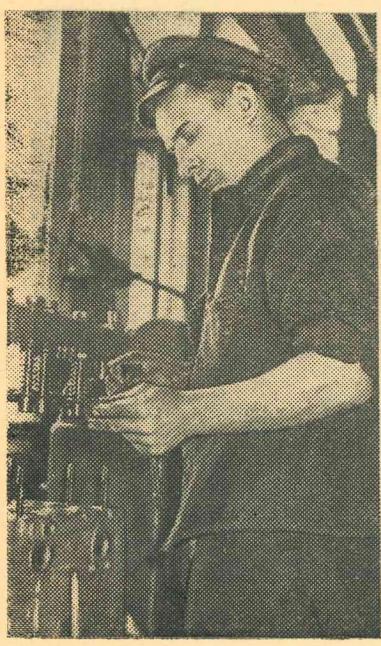

Līvānu RTS ikdiena

mašīna būtu nostāvējusi dīkā divas un pat vairākas dienas.

Visi kolhozu traktori tagad strādā tīrumos no agra rīta līdz vēlam vakaram, bet daži čaklākie traktoristi nedod savam tērauda zīrgam atpūtu arī gaišajās Isajās jūnija naktis. Sākusies papuvju aršana, Mašīnām vajag daudz degvielas un smērvielu. Kolhozi ik dienās saņem tās tonnām.

Kaut gan šopavasar neviens traktors nav salūzis, RTS darbnīcas strādā ar pīnu jaudu. Tur remontē automašīnas un pašgājējus kombainus. Pēc plāna darbnīcāi jāizremontē 25 automašīnas, bet izlabotas jau 26. — Mums jālabo daudz automašīnu un domājam līdz gada beigām izlabot kolhoziem vēl 20—25 mašīnas, — saka inženiere J. Zjuzja.

Darbus sekmē tehnologiskā procesa pareiza organizēšana. Visu tehniku, tai skaitā arī automašīnas, šeit remontē pēc mezglu metodes.

Darbnīca strādā pieredzējuši atslēdznieki, virpotāji un kāleji — labi sava amata meistari. Gatavojoties godam sagaidīt Padomju Latvijas 18. gadadienu, viņi izpilda normas par 120—150 procentiem. Mācīties no līvāniešiem bieži terodas speciālisti no citām republikas remonta tehniskajām stacijām. Šim jautājumam bija veltīts arī RTS darbinieku starprajonu seminārs, ko Līvānos bija noorganizējusi Latvijas KP CK lauksaimniecības nodaļa.

Nododams tehniku kolhoziem, Līvānu RTS kolektīvs nav atteicies no atbildības par visu ražošanas nozaru tālāku attīstīšanu. Stacija strādā precīzi, operatīvi un diendienā sniedz kolhozu mehanizātoriem lielu palīdzību.

Atfēlā: viens no labākajiem RTS atslēdzniekiem Vasilis Petrovs slīpē automašīnas bloka vārstūlus.

LTA fotochronika

LABI CEĻI — KOLHOZU LEPNUMS

Rajona kolhozi no gada gadā nostiprinās ekonomiski. Pieaug saimniecību ražošanas apjoms, pieaug arī modernās tehnikas un it sevišķi auto-transporta daudzums. Auto-transporta un cīta tehnika prasa no mums, lai ceļi, pakuriem ar to jābrauc, būtu labi, lai tie paildzinātu auto-transporta kalpošanas laiku, lai tie palētinātu pārvadājamo kravu. Vai tā ir visos mūsu rajona kolhozoz? Nē. Galvenie vietējās nozīmes ceļi, kas iet caur kolhoziem „Cīpa”, „Uzvara”, „Dzimtene”, „1. Maijs”, „Darba tauta” un „Draudzīgais maijs” ir joti sliktā stāvoklī, bet pavasari un rudenī nav nemaz lietojami. Šoferi un cilvēki nomokās veselu dienu, zaudē daudz darba stundu, benzīna, lauž mašīnas. Bieži, kad pa ceļu vairs nevar pārbraukt,

mašīnas griež uz apsētiem laukiem, ilggadīgajiem zālājiem un ievelk jaunus ceļus, bet arī tie pēc dienas vai divām ir nepārbraucami. Šopavasar kolhozā „Strauts” automašīnas daudzus kilometrus vilka ar traktoriem. Jājautā kolhoza vadītājiem, vai viņi ir parēķinājuši, cik daudz līdzekļu aizgājis zudušā sliktā ceļu dēļ? Nē, nav. Bet tie ir lieli.

Kolhozi „Cīpa”, „Dzimtene”, „Brīvais zemnieks”, „Strauts” un daži citi jau iedalījuši diezgan lielas naudas sumas ceļu remontam, bet šie līdzekļi netiek izlietoti, jo rajona izpildu komitejas vietējās saimniecības nodaļa (vadītājs b. Pripadčevs) nepieciešoši vada ceļu remonta darbus.

Vairāki kolhozu vadītāji

Vāksim savvaļā augošo plāvu un ganibu zāļu sēklas

Lai straujāk kāpinātu lopu produktivitāti, ir jāierīko un jāpaplašina kultivētās ganības, plāvas un tīruma zālāji. Tāpēc kolhoziem un padomju

MUMS RAKSTA

Tiltam pār Dubnu jābūt

Uzskatu, ka jautājums par „gaisa” tilta nojaukšanu pār Dubnas upi Oškalna kolhozā izvirzīts laikus, jo patiešām šī vienīgā pāreja apdraud tās lietotāju dzīvības.

Ierosinu jaunas laipas pār Dubnas upi pie Vanagiem uzcēlt pretī Vanagu sakaru nodaļai, jo šajā vietā pie abiem upeskrastiem var ierīkot labus pievedceļus. Šī vieta abos krastos pavasara palu laikā nepārplūst. Pāreja pār Dubnu jāierīko, un jo atrāk, jo labāk.

I. Staris

Kolhoza pašdarbniekiem sāvs akordeons

Čakls, radošs darbs kolhozu druvās prasa labu, saturīgu atpūtu. Daudzi kolhozu pašdarbības kollektīvi, šis atpūtas organizētāji, ioti sāpīgi izjūt muzikas instrumentu trūkumu. Daudzi labi pašdarbnieku nodomi paliek tikai sapni tāpēc vien, ka nav ar ko pavadīt dejas, dziesmas vai rotājas. Lai tas tā nebūtu uz priekšu, kolhozā „Sarkanais karogs” no-pirkts 120 basu akordeons.

Tagad pašiem sava muzyka, — priečājas kolhoza pašdarbnieki.

Apsveicams kolhoza valdes atbalsts. Atliek kolhoza pašdarbniekiem un komjaunatnes pirmorganizācijai novēlēt labas sekmes kulturālas atpūtas organizēšanā.

M. Krauja

ceļu remontu kolhoza teritorijā neuzskata par obligātu. Piešķir, 1956. gadā kolhoza „Zelta vārpa” kolhoznieki kopsapulcē nolēma ceļu remontam kolhoza teritorijā izlietot 20.000 rubļu, taču darbi par šo sumu netika veikti vienīgi priekšsēdētāja b. Černoduba vaines dēļ. Līdzīgs stāvoklis arī Oškalna, Čapajeva un Ļeņina kolhozoz.

Tagad, kad lauku darbos iestājies mazs atelpas brīdis, katrā kolhozā jāremontē ceļi. Sekmīgai ceļu remontdarbu izpildei ir visas iespējas, jo katrā kolhozā ir spēcīgs tehnikas parks. Rajona RTS ir attiecīgas ceļu remontu mašīnas, tās jālaiž darbā, ceļi jāsaves lietošanas kārtībā.

A. Jeromins,
rajona izpildu komitejas
priekšsēdētāja vietnieks

saimniecībām vajaga daudz ilggadīgo zāļu sēklu. Jāatzīmē, ka daudzas mūsu saimniecības gadu no gada vēlneizpilda kultivēto ganību pa-plašināšanas plānus, jo tām trūkst tādu zāļu sēklu kā timotiņš, sarkanais ābolīns un citas.

Tomēr ir daudzas iespējas, kā izklūt no šā stāvokļa. Mūsu republikā savvaļā aug loti daudz vērtīgu daudzgadīgo zāļu sugu, un tāpēc katrā kolhozā un padomju saimniecībā jāorganizē šo zāļu sēklu vākšana.

Kā organizēt zāļu sēklu vākšanu? Šajā darbā jāiesaista pirmā kārtā visi skolēni, pionieri, komjaunatnes, kā arī gados vecākie kolhoznieki. Šis darbs jāorganizē kolhozu vai padomju saimniecību agronomiem kopā ar vietējām skolām, komjaunatnes un pionieru organizācijām.

Kādu zāļu sēklas jāvāc? Pirmkārt, jāvāc to zāļu sēklas, kas trūkst attiecīgajai saimniecībai un kas aug savvaļā saimniecības teritorijā vai tās tuvākajā apkārtnē.

Pašlaik republikā sāk ziedgraudzāles, tāpēc agromoniem un bioloģijas skolotājiem sīki jāiepazīstina sēklu vācēji ar atsevišķām zāļu sugām, to ārējām pazīmēm.

Nobriedušas sēklas parasti ātri nobirst, tāpēc agromoniem apmēram divas nedēļas pēc zāļu noziedēšanas, rūpīgi jāseko, vai zāļu sēklas jau nav nogatavojušās, un par to jāpaziņo sēklu vācējiem. Sevišķi ātri nobirst plāvas lapsastes un miežabräla sēklas.

Atkarībā no meteoroloģiskajiem apstākļiem zāļu sēklas mūsu republikā ienākas šādā laikā: plāvu lapsastes

sēklas — jūnija īstājā pusē, daudzgadīgās airenēs un sarkanās auzenes — jūlijā pirmājā pusē, plāvu auzenes, kamolzāles, plāvu skarenes, timotiņa, bastarda un sarkanā ābolīna — ap jūlijā vidū, baltā ābolīna un miežabräja — jūlijā beigās, baltās smilgas sēklas — augusta pirmajā pusē.

Vācot sēklas, jāatceras, ka nedrīkst sajaukt kopā vairāku zāļu sugu sēklas. Katram sēklu vācējam ieteicams reizē vākt tikai vienas zāļu sēklas.

Zāļu ziedkopas jāzāvē labi vēdinātās telpās, izklājot tās ne visai biezā slāni. Pēc izžāvēšanas ziedkopas sabāz maisos un izķūj ar koka vālēm vai izberž caur stieplu sietiem.

Lai palielinātu sēklu vācēju materiālo ieinteresētību, katram kolhozam un padomju saimniecībai ieteikts par kilogramu izmaksāt vācējiem 25—40 rubļus, t. i., 2—3 reizes pārsniedzot valsts sagādes cenas. Bez tam labākajiem vācējiem būtu piešķiramas balvas.

Savāktās sēklas jāizsēj jau šovasar, praktizējot ligzdsēju vai tālrindēju. Sējot ligzdsējā, uz vienu hehtāru vajadzīgi 0,5 līdz 2,5 kilogrami sēklu, bet, sējot tālrindējā — 4—10 kilogrami sēklu.

Ja jaunieši dedzīgi kārtējies pie savvaļas un ganību zāļu sēklu vākšanas un pie sēklas lauku kopšanas, tad mūsu kolhozi un padomju saimniecības jau tuvākajā laikā varēs sevi nodrošināt ar sēklas materiālu pietiekamā daudzumā.

J. Putnleks,
Latvijas PSR Lauksaimniecības ministrijas vecākais agronomis inspektors

Veido un nostiprina medību saimniecību

Mednieku biedrības lieļo valstisko nozīmi maz ievēro lielākā daļa mūsu fedziotāju. Vairākuma apzīpā medīneks figurē kā cilvēks ar bīsi, kas šauj uz laukā vai mežā, ziemā vai vasārā. Tikai remontā ienāks prātā, vai tas varētu būt mednieks vai malu mednieks, šauj atlaušo jeb liegto. Bez šaubām, ne jau mālu mednieki ved nesaizgūciņu ar kaitīgiem zvēriem un putniem. Rajona ganī var būt pateicīgi medīneku biedrības biedriem, ka ganāmpulki nav jāsargā no vīkiem. Rajona mežos uz pastāvīgu dzīvi nav neviens vilka. Arī vārnu un žagatu skaits ir ievērojami samazinājies. Lūk, svarīgais valstiskais uzdevums, ko veic mednieku biedrība rajonā.

1958. gadā mūsu rajona tīkla izvesta mednieku biedrības biedru pārregistrācijas rezultātā iegūtie plēsotās, bet arī saudzēt un audzēt ekonomiski derīgus un medi-jāmos zvērus un putnus. Pirmā kārtā jāgrīz vēriba alņu, briežu, stīrnu skaita pavairošanai mūsu mežos. Jāsargā laukas neiznīcinātu plēsotās, bet arī ievērojot vīrīgo dzīvi.

un jāorganizē šo skaitsto meža dzīvnieku piebarošana ziemā. Šai nolūkā rajona medīneku biedrība (b. Mačs), sadarbojoties ar Līvānu mežniecību (b. Kulakovs) šopavasar apsēja ar mīstru (auzas, zīriņi) 1,2 ha platībā pēc mežsariņiem Lāčkāja un Ančipāna. Stacionāro barības vietu ierīkošanai piešķirti būvmateriāli un tuvākajā laikā tiks izcelti divi šķūni. Uzstādīšanai ziemā sagatavotas 14 redeles tārīu piebarošanai. Pašlaik katra medīneka goda pienākums — sagatavot 30—50 pāru apšūlu lapu sliņi. Tās jāzāvē ēnā.

Biedrt medīneki! Aktīvi piedalīsimies medību saimniecības izveidošanā, un nostiprināšanā, līksim pamatu skaistām un patīkamām medībām atpūtas dienās!

J. Puntūzs,
RMB Turku kolektiva vadītājs

Redaktora v. i. A. BIRZĀKS